

Evangelí del dimecres de la setmana XXXI de durant l'any: Ser deixeble de Crist

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana XXXI de
durant l'any: “Així, doncs, el qui
de vosaltres no renuncia a tots
els seus béns no pot ser
deixeble meu”. Tu i jo ens
podem preguntar com seguim
Crist, si ens deixem portar per
la rutina en les obligacions que
ja hem incorporat al nostre
horari o si, per contra,

secundant la gràcia procurem identificar-nos amb Ell.

Evangelí (Lc 14, 25-33)

Molta gent feia camí amb Jesús. Ell es va girar i els digué:

—Si algú ve a mi i no m'estima més que el pare i la mare, la dona i els fills, els germans i les germanes, i fins i tot que la seva pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu.

¿Qui de vosaltres, si vol construir una torre, no s'asseu primer a calcular-ne les despeses i veure si té recursos per a acabar-la? Altrament, si posava els fonaments i no podia acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se d'ell dient: “Aquest home va començar a construir, però no ha pogut acabar.”

O bé, quin rei, si va a la guerra a lluitar amb un altre rei, no s'asseu primer a decidir si amb deu mil homes pot fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veu que no pot, enviarà una ambaixada a demanar la pau quan l'altre encara és lluny.

Així, doncs, el qui de vosaltres no renuncia a tots els seus béns no pot ser deixeble meu.

.....

Comentari

Jesús es veu acompanyat per molta gent, i sap que alguns dels qui el segueixen no ho fan amb bones disposicions. Al costat d'aquells que l'acompanyen amb una recta intenció, d'altres ho fan per viure alguna cosa extraordinària, presenciar algun miracle; altres per curiositat i fins i tot alguns per poder-lo desqualificar.

Tu i jo ens podem preguntar com seguim Crist, què ens impulsa a seguir-lo, si ens deixem portar per la rutina en les normes o obligacions que ja hem incorporat al nostre horari o si, per contra, secundant la gràcia, procurem identificar-nos amb Ell.

L'única resposta vàlida per seguir Crist és per una raó d'amor, de correspondència a l'amor que ens té. L'evangelí d'avui no és sinó una manifestació del primer manament: “Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament i amb totes les forces” (Mc 12, 30). Un manament d'amor que el Senyor dirigeix a tothom, vàlid per a totes les persones i per a tots els temps. Tot ha de posposar-se a aquest amor. Cosa que passa quan l'amor de Déu omple el cor d'una persona. “Qui a Déu té res li falta, només Déu n'hi ha prou”, com deia Santa Teresa.

Un amor així no és fruit de
profundes meditacions ni tan sols de
continus actes de voluntat. És un do,
una gràcia que Déu ens dona, per
poder estimar-lo amb un amor
absolut i incondicional, que es fa
etern després de la mort. Quan
responguem amb tot el nostre ésser a
Déu que se'ns lliura, podrem estimar
les persones i les coses com Déu les
estima, però abans hem de fer aquest
pas, la desposseïció radical d'un
mateix, que ens ensenya Jesús a
l'evangelí: “Si algú vol venir amb mi,
que es negui a ell mateix, que
prengui la seva creu i que em
segueixi” (*Mt 16, 24*).

Miguel Ángel Torres-Dulce //

Photo: Yousef Alfuhigi -
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xxxi-de-
durant-lany-ser-deixeble-de-crist/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xxxi-de-durant-lany-ser-deixeble-de-crist/)
(15/08/2025)